

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

GVO / 2014/ 7 / ... / 2 april 2014

Inzake ..., wonende te ...,
 bijgestaan door de heer ...en mevrouw ..., advocaten,

 verzoekende partij,

tegen inrichtende macht ...met maatschappelijke zetel te ...,
 vertegenwoordigd door de heer ..., bestuurder en de heer ..., gewezen directeur,
 bijgestaan door de heer ..., advocaat,

 verwerende partij.

Met een aangetekend schrijven van 30 januari 2014 tekent verzoekende partij beroep aan tegen de beslissing van 9 januari 2014, aangetekend verstuurd op 10 januari 2014, waarbij de tuchtsanctie van het ontslag wordt opgelegd.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekende partij is een vast benoemd personeelslid aan de onderwijsinstelling ...te

Met een aangetekend schrijven van 29 november 2011 wordt aan verzoekende partij meegedeeld dat er een tuchtonderzoek wordt opgestart.

Met een aangetekend schrijven van 6 december 2011 wordt aan verzoekende partij meegedeeld dat hij bij hoogdringendheid preventief wordt geschorst en dit voor de duur van het tuchtonderzoek.

Met een aangetekend schrijven van 22 november 2013 wordt verzoekende partij opgeroepen voor het tuchtverhoor. Volgende feiten worden ten laste gelegd: *“een onaangepaste en grensoverschrijdende houding t.o.v. de leerlingen ..., geboren te ... op ... en ..., geboren te ... op ...in de periode tussen 15-2-2011 en 28-11-2011; het bezit van kinderporno zoals weergegeven in het proces-verbaal 7767/2012 van 17-10-2012 in de periode tussen 1-1-2011 en 11-6-2012”*.

Met een aangetekend schrijven van 10 januari 2014 wordt aan verzoekende partij meegedeeld dat de tuchtstraf van het ontslag wordt opgelegd.

Met een aangetekend schrijven van 30 januari 2014 tekent verzoekende partij beroep aan tegen de beslissing van 9 januari 2014.

2. Over de ontvankelijkheid

Het beroep is binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingesteld

3. Over het verloop van de procedure

Met een aangetekend schrijven van 5 februari 2014 maakt verwerende partij het tuchtdossier over.

Met een aangetekend schrijven van 11 maart 2014 maakt verwerende partij een verweerschrift over.

Er worden geen leden van de kamer van beroep gewraakt.

Er worden geen getuigen opgeroepen.

4. Over de grond van de zaak

4.1. Het feit dat de verwerende partij zich in de strafrechtelijke procedure burgerlijke partij heeft gesteld betekent volgens de verzoekende partij dat de onpartijdigheid in hoofde van de tuchtverheid niet langer gegarandeerd is.

De verwerende partij verwijst naar de vaste rechtspraak van de Raad van State waaruit blijkt dat een burgerlijke partijstelling niet kan worden beschouwd als een bewijs van partijdigheid (cf. de arresten George en .Brion, nrs. 51.525 en 51.526, 3 februari 1995; R.v.St. Hennico, nr. 47.683, 31 mei 1994). De kamer van beroep sluit zich daarbij aan en verwijst ook nog naar zijn eigen jurisprudentie in dezelfde zin.(GVO/2014/5, 26 februari 2014).

4.2. Uit het dossier blijkt dat verzoeker zich erg verdienstelijk heeft gemaakt in de begeleiding en ondersteuning van leerlingen met persoonlijke problemen voor wie hij zich zeer aanspreekbaar opstelt. Zonder daarvoor te zijn aangesteld trad hij op als vertrouwenspersoon voor de twee in deze zaak speciaal betrokken leerlingen. Voor een van hen was hij de klastitularis. De hier volgende chronologie in de reconstructie van de feiten is onder voorbehoud: het verhaal van de leerlingen is op dat punt niet altijd duidelijk. De aangehaalde feiten zelf worden ook door de verzoeker bevestigd.

Op aandringen en met de steun van de verzoeker komt ... er in februari 2011 toe om deskundige medische hulp te aanvaarden. Er groeien vanaf februari 2011 intense contacten via vervoer naar school, e-media, bezoeken bij de leraar thuis en zaterdagwerk in de koffiefabar van verzoeker. Bij diens ouders bemiddelt hij voor het kenbaar maken van de homofiele geaardheid van Een gelijkaardig proces van begeleiding en toenadering ontwikkelt zich vanaf september 2011 ten aanzien van ..., een leerling die vroeg zijn vader verloor en voor wie verzoeker zeer nadrukkelijk optreedt als vervangende vader. Hij zegt in hem de pleegzoon te zien die hij altijd al gewild heeft.

Van de tweede helft van september tot eind oktober doen zich een aantal gebeurtenissen voor waarvan de opeenvolging moeilijk precies te reconstrueren is. Wanneer ... midden september tot een zelfmoordpoging komt vangt verzoeker hem op en gaat hem zeer regelmatig bezoeken. in de kliniek. Eind september beginnen ... en ... een homofiele vriendschapsrelatie waarin verzoeker hen bevestigt. ... wordt opnieuw opgenomen in een psychiatrische afdeling. Er ontstaat telefonisch een zwaar conflict tussen ... en de verzoeker wat voor ... aanleiding is voor een zelfmoordpoging. Ongeveer een week later gaat verzoeker samen met zijn echtgenote en dochter en beide leerlingen voor een weekend naar zee. In de daaropvolgende periode tekent zich voor wie het dossier doorneemt, een ondoorzichtig patroon af van onzekere en wisselende verhoudingen tussen beide leerlingen en de verzoeker. Eind november komt het tot een breuk tussen verzoeker en ... die aan de moeder van ... meedeelt dat hij slachtoffer is geweest van onaanvaardbaar seksueel gedrag van verzoeker. Ook ... bevestigt gelijkaardige ervaringen.

Op 29 november 2011 dient ... op school klacht in tegen verzoeker wegens seksueel grensoverschrijdend gedrag. Na contact met de moeder van ... wordt ook melding gemaakt van gelijkaardige feiten ten aanzien van Verzoeker wordt preventief geschorst.

4.3. Verzoeker werd op 4 september 2013 door de strafrechter veroordeeld wegens verregaand seksueel grensoverschrijdend gedrag ten aanzien van de twee leerlingen (Corr. Mechelen, 4 september 2013). Verwerende partij steunt zich ondermeer op de gedetailleerde verklaringen van de leerlingen in het strafdossier en legt de tuchtstraf van het ontslag op. Grensoverschrijdend seksueel gedrag vormt daarin niet het enige, wel een zwaarwegend element. Verzoekende partij ontkent iedere tenlastelegging. De verklaringen van de leerlingen waarop de veroordeling steunt, zouden volledig gefantaseerd zijn en in hoofde van de ene leerling, die de drijvende persoon achter de machinatie zou zijn, gebaseerd zijn op geldbejag, bij de andere leerling op jaloezie. Verzoekende partij tekende beroep aan tegen de beslissing van de strafrechter in eerste aanleg. De pleidooien in beroep werden gehouden op 5 maart 2014. Verzoekende partij vraagt dat de kamer de behandeling zou uitstellen tot na de uitspraak van het hof van beroep.

Verwerende partij haalt aan dat de tuchtoverheid enerzijds niet verplicht is om te wachten op de uitkomst van een strafprocedure en er anderzijds moet over waken dat een tuchtprocedure, rekening houdend met de mogelijkheden die de tuchtoverheid ter beschikking staan, binnen een redelijke termijn wordt afgehandeld. Zij benadrukt daarbij de uiteenlopende finaliteit van tuchtprocedure en strafprocedure. Verwerende partij is van oordeel dat het tuchtdossier zoals het voorligt, toelaat om zonder te wachten op de uitspraak van het hof van beroep een verantwoorde tuchtbeslissing te nemen. De kamer van beroep sluit zich daarbij aan, onder de hierna volgende motivering.

4.4. In zijn verklaring voor de politie verklaart de algemeen directeur dat hij de verzoeker in het verleden er op gewezen heeft “dat er een professionele afstand dient te zijn tussen hem en zijn leerlingen en dat voorkeursbehandelingen voor bepaalde leerlingen uit den boze zijn”. Uit het dossier blijkt dat de verzoeker zich niet aan deze deontologische norm heeft gehouden.

In de loop van de maand oktober moet de school nog een einde stellen aan de frequente bezoeken van leerling ... aan het klaslokaal van verzoeker waar de leerling zijn middagmaal gaat nuttigen. De leerlingencoach en een CLB-medewerkster spreken bij de algemeen directeur hun verwondering uit over het feit dat verzoeker steeds de gesprekken bijwoont die zij met leerling ... hebben, totdat de leerling op een bepaald ogenblik de gesprekken stopzet. De algemeen directeur vraagt op dat ogenblik of er iets is dat hij moet weten. Blijkbaar blijft het op dat ogenblik bij verwonderde vragen. Verzoeker benadrukt dat hij altijd open met de leerlingencoach en de CLB-medewerkster heeft samengewerkt. Toch komt in het procesverbaal van het verhoor van de leerling een verklaring voor waarin de leerling meldt dat de verzoeker hem op een bepaald ogenblik een reeds gemaakte afspraak met de CLB-medewerkster heeft afgeraden met de bedenking “die verdraaien daar uw woorden om hun eigen standpunten te versterken”. De leerling is toen niet naar de afspraak gegaan. Met leerling ... is hij aanwezig bij de gesprekken met de psychiater omdat hij anders niets zei en volledig blokkeerde. Dit zou gebeurd zijn op vraag van de psychiater. Met betrekking tot de leerling ... verklaart verzoeker dat deze zonder zijn aanwezigheid “de psycholoog of zijn dokter rond zijn vinger gaat draaien. Dat hij alles anders gaan voordoen dan dat ze zijn. Ik moest hem hiertegen beschermen”. De leerling zou om zijn aanwezigheid gevraagd hebben. Volgens de leerling wou verzoeker er altijd bij zijn, “naar zijn zeggen opdat hij [hem] dan beter zou kunnen begrijpen en ook ondersteunen. Een keer is dat gebeurd maar daarna is afgesproken met de psychologe dat zich dat niet zou herhalen en het was zij die [verzoeker] duidelijk maakte dat zulks niet de bedoeling kon zijn.”

In het dossier steekt de neerslag van een uitvoerige e-mailcorrespondentie en van chat-sessies tussen verzoeker en leerling In het verhoor bij de politie verklaart verzoeker dat de e-mails en chat-berichten met de leerlingen steeds over de school gingen. Uit het dossier blijkt overduidelijk dat de verzoeker hierin aanstuurt op het tot stand brengen van een sterk emotionele binding die verder gaat dan vertrouwen geven en aanmoedigen van een leerling met ernstige moeilijkheden. Het herhaalde “ik heb je graag” de vele, telkens terugkerende x-kusjes tot slot zijn slechts illustraties van een sfeer van nagestreefde intimiteit waarbij de door

de algemeen directeur in herinnering gebrachte plicht tot het in stand houden van een professionele afstand totaal verdwijnt.

In het geval van leerling ... blijkt hoe dit gebrek aan professionele afstandelijkheid ook tot het ontstaan van ernstige probleemsituaties kon bijdragen. Leerling ... was verliefd op verzoeker, die dat ook duidelijk beseftte. Op een uitdrukkelijke vraag hoe hij met dat besef is omgegaan reageert verzoeker ter zitting eerder alsof hij daar toch niets kon aan doen als een leerling verliefd werd. Maar op een studiereis naar ... beslist hij met de leerling een groot bed te delen. De leerling verklaart dat verzoeker toen handtastelijk is geworden. Zonder daar uitspraak over te doen is de kamer met de verwerende partij van oordeel dat “wanneer een leerkracht samen met een leerling een bed deelt dit op zich reeds een onaangepast en grensoverschrijdend gedrag is in hoofde van de leerkracht. Dit is zeker het geval wanneer de leerkracht weet dat de leerling voor hem gevoelens heeft of heeft gehad”. De verklaring van verzoeker dat die gevoelens toen bij de leerling niet meer aan de orde waren, en dat volgens hem de leerling ze al opzij had geschoven, zijn gezien in het tijdsverloop en gelet ook op de bewering van de verzoeker dat de klacht van ... is “afgelegd uit jaloezie”, niet geloofwaardig. De kamer ziet in dit gebrek aan professionele afstandelijkheid een ernstige deontologische tekortkoming.

Wanneer leerling ... in oktober 2011 opgenomen wordt in een psychiatrische afdeling vraagt hij voortzetting van het intense contact dat er in de voorbije maanden tussen hem en de verzoeker opgebouwd is. Naar eigen zeggen reageert verzoeker beslist afwijzend op deze verwachting. De leerling komt dan tot een zelfmoordpoging. De kamer ziet in deze episode, zonder te willen suggereren dat de verantwoordelijkheid voor deze reactie van de toen erg labiele leerling bij de verzoeker zou liggen, een illustratie van het belang van professionele afstandelijkheid in het begeleiden van probleemleerlingen. De kamer ziet het als een deontologische tekortkoming dat verzoeker hieraan niet de nodige aandacht heeft besteed.

4.5. De tuchtbeslissing wordt ook gemotiveerd door “het bezit van kinderporno zoals weergegeven in het proces-verbaal 7767/2012 van 17/10/2012”. Dit verslag geeft de internethistoriek weer van verschillende computers die bij verzoeker in beslag werden genomen. Daarin wordt onder meer een site vermeld die foto's toont “van jongens (geschatte leeftijd 16 tot 18 jaar) dewelke elkaar oraal bevredigen, elkaar kussen, zichzelf masturberen, anaal gepenetreerd worden”, en een site die een school beschrijft waar jongens onder andere “worden verplicht om seksuele handelingen bij de leerkracht uit te voeren”.

Als verweer voert verzoeker tijdens het tuchtverhoor aan: “De kinderporno die er gevonden werden op de computers is niet van mij, dit heb ik zo reeds verklaard aan de politie. Dit kwam van oude computers die er gewoon lagen”. Anderzijds bevestigt hij bij de politie dat hij zelf wel eens surfte op erotische sites “zeker niet omdat hij zich tot jongens aangetrokken zou voelen”, maar “uit nieuwsgierigheid” “omdat leerlingen hierover vertelden” en “uit educatief oogpunt om te weten wat er in de leefwereld van de homo's allemaal omging”. Maar hij “heeft geen idee hoe die beelden op zijn computers terecht zijn gekomen”.

In de tuchtbeslissing wordt overwogen dat de eenvoudige mededeling van de verzoeker “dat de computers die bij hem werden aangetroffen niet van hem zijn en dat internetsites werden bezocht uit educatief oogpunt” niet overtuigend. De kamer sluit zich ook hierbij aan en acht ook deze tenlastelegging bewezen.

4.6. Verzoekende partij dringt aan om de beslissing over het beroep van verzoeker bij de kamer uit te stellen tot na de uitspraak van het hof van beroep. Zij stelt dat de verzoeker het slachtoffer is van een valse beschuldiging van verregaand seksueel grensoverschrijdend gedrag door twee probleemjongeren. Zij is van oordeel dat het hier gaat om een uitzonderlijke hypothese van collusie en machinatie, waar de eerste rechter onvoldoende grondig onderzoek naar heeft verricht.

De kamer is in bovenstaande analyse tot het besluit gekomen dat verzoeker te kort is gekomen aan zijn deontologische plicht om in zijn relaties met de leerlingen de passende professionele afstand te bewaren en daardoor het belang van de leerlingen dat hij in alles voorop moet zetten niet passend heeft weten te behartigen, hoe intens hij zich ook voor belangrijke aspecten het lot van de leerlingen mag hebben aangetrokken. De kamer deelt ook de conclusie van de tuchtoverheid waar die stelt dat de ongezonde interesse van verzoeker voor kinderpornografische beelden een gevaar zijn voor de leerlingen, waarvan verzoeker duidelijk onvoldoende afstand weet te nemen en waarvoor de school de fysieke en psychische bewaring heeft. De kamer stelt vast dat deze besluiten kunnen worden getrokken zonder uitspraak te moeten doen over de beschuldiging van verregaand seksueel grensoverschrijdend gedrag. De kamer van beroep is van oordeel dat de tuchtoverheid op grond van de hier voor bewezen gehouden deontologische tekortkomingen terecht kon oordelen dat verzoeker niet langer kon worden belast met een opvoedkundige taak in haar instelling.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs van 28 september 2011;

Enig artikel:

Met meerderheid van stemmen (6/1):

De tuchtmaatregel van het ontslag wordt bevestigd.

Brussel, 2 april 2014

De Kamer van beroep is samengesteld uit:

De heer R. VERSTEGEN, voorzitter;

Mevrouw A. VERRETH en de heren A. JANSSENS en M. KEPPENS, vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouw H. LAVRYSEN en de heren M. BORREMANS, L. BRUSSEEL, P. GREGORIUS en P. VERCRUYSSSE, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw K. DE BLEECKERE, secretaris.

Om de pariteit onder de geledingen te herstellen nemen de heren L. Brusseel en P. Gregorius niet deel aan de stemming.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan een voor elke partij en een voor het dossier van de Kamer.

De secretaris,
Karen DE BLEECKERE

De voorzitter,
Raf VERSTEGEN